

РЕШЕНИЕ

№ 1633

гр. Плевен, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря ВЕЛИСЛАВА В. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от Симеон Ил. Светославов Гражданско дело № 20234430104504 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „****“ ЕАД, ЕИК ***, срещу Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК: ***, за осъждане на последния да заплати сумата от 1009,88 лв., представляваща платено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка № 470421212165128, по описа на ищеца, на основание застрахователна полица № 4704210500001387/10.06.2021 г. по имуществена застраховка „Булстрад Каско Стандарт“, за причинени увреждания на застрахован лек автомобил марка „****“, модел „****“, с рег. № ***, при ПТП реализирано на 17.12.2021 г., на път от гр. И., преди гр. Д.Д., ведно със законната лихва върху вземането от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът основава исковата претенция на твърденията, че на 17.12.2021 г. на републикански път гр. И.- гр. Д.Д., преди гр. Д.Д., лицето В. Б. В., като водач на застрахован от ищеца лек автомобил „****“, модел „****“, с рег. № ОВ 3757 ВТ, преминал през необезопасено и необозначено препятствие на пътното платно /дупка/, стопанисвано от Агенция „Пътна инфраструктура“, вследствие на което са причинени материални щети на лекия автомобил – увредена предна дясна и задна дясна гума и джанта. Лекият автомобил имал сключена застраховка „Каско“, със срок на действие от 9.00ч на 10.06.2021 г. до 23.59ч на 09.06.2022 г., за което е издадена застрахователна полица № 4704210500001387/10.06.2021 г. След реализираното ПТП застрахованият автомобил се движил на собствен ход, поради което мястото на ПТП не било посетено от МВР и Протокол за ПТП не е съставен съгласно чл. 6, т. 4 от Наредба № Из-41/12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при ПТП. Сочи, че свидетел на настъпилото ПТП е лицето М.Д.В. от гр. А..

За настъпилото застрахователно събитие и въз основа на заявление от 17.12.2021 г. от В. В., ищецът твърди, че е образувал застрахователна щета № 470421212165128, а стойността на вредите по застрахования автомобил възлизала в размер на 1009,88 лв. Стойността на вредите била заплатена изцяло с преводно нареждане на 08.02.2022 г. на сервиза, ремонтирал увредения автомобил, тъй като се покривала съгласно т. 6.2. от

Общите условия към сключения застрахователен договор.

Излага се довод, че ответникът не е обезопасил и обозначил с необходимата маркировка препятствието на републиканския път, и не е положил дължимата грижа за привеждане на пътното платно в нормално и безопасно състояние съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДп, като с бездействието си е станал причина за възникване на ПТП, при което са причинени щети на застрахования автомобил. Отговорността да поддържа републиканските пътища, произтичала от чл. 30 от ЗП, а обстоятелството, че длъжностните лица на които ответникът е възложил да осъществяват тази дейност, са бездействали, обуславя отговорността на ответника към увреденото лице на основание чл. 49 от ЗЗД/. Ищецът сочи, че след като е удовлетворил увредените лица, той встъпва в техните права и разполага с регресен иск за заплатеното срещу ответника, който стопанисва пътната отсечка. На 20.06.2023 г. ответникът бил уведомен с писмо-регресна покана № 1850/15.06.2023 г., чрез ОПУ-Плевен, да възстанови доброволно изплатено от ищеца застрахователно обезщетение в размер на 1009,88 лв., но към настоящия момент ответникът не заплатил сумата.

Ищецът иска от съда да уважи предявения от него осъдителен иск, както и да осъди ответникът да заплати сторените от него съдебни разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на искова молба от Агенция пътна инфраструктура чрез ОПУ - Плевен, с който се оспорва исковата претенция по основание и размер. Ответникът счита, че не се установява причинно-следствената връзка между настъпилото ПТП и увреждането на автомобила, информация за скоростта, с която се е движил лекия автомобил, условия на видимост и съобразяването на скоростта с тях. Иска от съда да отхвърля предявения иск като неоснователен и да бъдат присъдени сторените съдебни разноски.

В с. з. ищецът, чрез адв. А., поддържа исковата молба и моли предявения иск да бъде уважен изцяло като основателен, тъй като от събраните доказателства се е установило по несъмнен начин основанието и размера на иска. Претендира разноски, за които представя списък по чл. 80 от ГПК и доказателства.

В с. з. ответникът, чрез юрк. В., поддържа отговора на исковата молба и и направеното в него оспорване на основание и размер на иска.

Съдът, като взе предвид изявленията на страните, събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, установи следното от фактическа страна:

Между ЗАД „***“ и В. Б. В., ЕГН *****, е сключен договор за застраховка „Каско Стандарт“ на лек автомобил „Toyota“, модел „***“, с рама № *** и рег. № ***, със срок на действие от 09.00ч на 10.06.2021 г. до 23.59ч на 09.06.2022 г., за което е издадена застрахователна полица № 4704210500001387.

Лицето В. В. подал заявление до ищцовото дружество затова, че на 17.12.2021 г. по време на движение на пътя И.-Д.Д., преди Д. Дъбник, попаднал в необезопасена дупка на пътното платно, като настъпили щети по десни гуми и джанти на л. а. „***“ с рег. № ***. Заявителят избрал да бъде обезщетен по застраховка КАСКО полица № 4704210500001387, в сервиз посочен от застрахователната компания. От попълнената от В. Б. В. и представена по делото декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско Стандарт“, се установява, че В. В., управлявайки л. а. „***“ с рег. № ***, е пътувал към гр. Плевен, когато е попаднал в необезопасена дупка на пътното платно в резултат на което се увредили десните гуми и джанти.

Въз основа на заявлението е образувана застрахователна щета № 51-06000-1996/21/17.12.2021 г. при ищцовото дружество, което е съставило опис на претенциите

– предна и задна дясна гума – “****”235/55R20, и е оценило стойността на работата и замяната с нови гуми на обща 1009,90 лв.

Видно от представеното по делото възлагателно писмо от 13.01.2022 г., е че ищцовото дружество е възложило на „****“ ООД поправката на описаните щети.

От приемо-предавателните протоколи прието по делото се установява, че лекият автомобил „****“, модел “****“ с рег. № ***, е приет във „****“ ООД на 24.01.2022 г., а след това е получен от В. В. на 25.01.2022 г. Дружеството изпълнител издало проформа фактура № 36020/04.02.2022 г. от която се установява, че общата стойността, дължима за смяна на гуми, ремонт по щета и нова зимна гума “Bridgestone”, е 1009,88 лв.

От представеното и прието по делото платежно нареждане се установява, че на 08.02.2022 г. ищцовото дружество е изплатило на „****“ ООД, сумата от 1009,88 лв. за щета № 47042121216528, ***.

С регресна покана с изх. № 1850/15.06.2023 г. по щета № 470421212165128 и известие за доставяне, ищецът е поканил на основание чл. 30, ал. 1 от ЗП вр. чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ, Областно пътно управление, гр. Плевен, да заплати сумата от 1009,88 лв., по посочената банкова сметка. Регресната покана е получена на 20.06.2023 г.

С писмо с изх. № 53-00-553/10.07.2023 г. Агенция „пътна инфраструктура“ Областно управление гр. Плевен, уведомило застрахователното дружество, че е необходимо да бъде посочено точното местонахождение на произшествието.

От показанията на свид. В. се установява, че е участвал в инцидент декември месец 2021 г., преди Д.Д., когато е управлявал л. а. „****“ и която вече е продал. Инцидентът настъпил на свечеряване, защото било тъмно и се изразявал в това, че е попаднал в дупка, посока град Плевен от Пелово, около 5км преди гр. Д.Д..

Свидетелят не карал бързо със скорост около 90 км/ч. Дупката била къса и дълбока, като в нея попаднали двете колелета и дефектирали гумите. Едната гума се скъсала, а другата имала огромен бомбаж. Свидетелят не успял да продължи, защото трябвало да смени едната гума-предната с резервната, но не и задната, която имала огромен бомбаж. Пристигнали на собствен ход бавно в гр. Плевен. На пътя нямало маркировка чрез пътен знак и пътят не бил натоварен. От показанията се установява още, че свид. В. е уведомил застрахователя и се обадил на телефон 112. За смяната на гумите било платено в сервиз на „****“, които сменили гумите.

От заключението на допусната и изслушана САТЕ, се установява, че при движение на лек автомобил, марка „****“, модел „****“ с рег. № ОВ 3757ВТ, десните колела, респ. десните гуми, попаднали в дупка на пътното платно, като липсвали данни за наличие на вода в дупката. Увреждането на десните гуми, които са монтирани върху джанти с размер –диаметър 20“ и размер на гуми 235*55*R20, е възможно при размер на дупка с ширина- не по-малка от 250 мм, минимална дължина около 650-700мм, и дълбочина не по-малка от 60-65 см. При тези минимални размери на дупката върху пътното платно, при преминаване на десните гуми, същите попадат и преминават с целия си размер, така че гумата да е в дъното на дупката, а борда на джантата да се удари в напречния ръб на дупката. При удар на гумата в напречния ръб на дупката, същата се прищипвала между борда на джантата и ръба на дупката, като се получава разкъсване на плетката на страничната част на гумата. При разкъсване на вътрешния плат на гумата, без разкъсване на каучука, се получавало издуване на страничната част на гумата. При повреда на двете десни гуми на автомобила, означавало, че и двете десни колела са преминали последователно в една дупка с посочените минимални размери. Това е и възможният механизъм на ПТП, който вещото лице констатира, а именно, че настъпилите увреждания по двете десни гуми са в съответствие с посочения механизъм на ПТП и имат причинна връзка с него, тъй като при преминаването през

такава дупка, гумите на автомобила попадат с удар в дупката и напречните ръбове на дупката осъществяват повредите по джантите и гумите. Повредите настъпили, защото колелата на автомобила попадат в дупката, което води до разширяване на страничните бордове на гумата, съприкосновение със страничните ръбове на джантите и на острия ръб на дупката/задния край на дупката, където силата на удара е най-голям/. При голямо скорост на движение на автомобила /70-80 км/ч/ вещото лице е констатирало, че е възможно да се получи отчупване на бордовете на джантата и цялостно разкъсване на гумата. За да няма деформация на борда на десните алуминиеви джанти, а само повреда на лаковото покритие на десните джанти и издуване страничната част на десните гуми, скоростта на движение на лекия автомобил, трябва да е не по-ниска от 40-50 км/ч, за да се получи силен удар в ръба на дупката. Описаните повреди на гумите „излизане на буза“, означавало, че е разкъсан частично вътрешната текстилна плетка на гумата, каучукът на гумата не е разкъсан и временно автомобилът може да бъде придвижван до сервис.

От заключението се установява, че стойността на щетата за двете зимни гуми, с отстъпка 17,5 %, положен труд и включено ДДС, е в размер на 1008,08 лв.

В с. 3. вещото лице поддържа изготвеното заключение, като допълва, че след изслушване на показанията на свидетеля, посоченият в заключението механизъм се потвърждава, тъй като се касае за дълбока, но не дълга дупка, с остри ръбове, където в острия ръб, при попадане на гумата, ръбовете на джантата сплескват гумата. Между ръба на гумата се получавали вътрешни разкъсвания на плата, който е под каучука и който отвън оставал здрав, и затова се е получило раздуване, т. н. „буза“. Ударът на предната гума е бил по-силен и за това предната гума е с частично разкъсан каучук, а задната с буза, което позволило временно придвижване нея. По отношение размера на щетата вещото лице пояснява, че пазарната стойност на двете гуми е 1117,88 лв., без отстъпки. Щетата, която е изплатил застрахователят – 1009,88 лв. е за подмяна на две нови зимни гуми, без ремонт на джантата, с включен труд.

Горната фактическа обстановка безспорно се установи от представените писмени и гласни доказателствени средства, както и заключение на САТЕ. Съдът дава пълна вяра на анализирания по-горе писмени доказателствени средства, тъй като същите са не оспорени, ползват се с придадените им съгласно чл. 178 от ГПК доказателствена стойност, и непротиворечиво и последователно установяват правнорелевантните факти. Съдът кредита и изцяло показанията на свид. В. относно механизма на ПТП-то, настъпилите вреди и репарирането им, тъй като са последователни, вътрешнологични и непротиворечиви.

Съдът дава вяра на заключението на допуснатата САТЕ, тъй като е обективно, пълно и изготвено от компетентно вещо лице.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ вр. чл. 49 от ЗЗД, който е процесуално допустим.

За успешното провеждане на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже кумулативното осъществяване на следните предпоставки: наличие на валидно застрахователно правоотношение, по силата на което е поел задължение за репариране на причинени на застрахования вреди; естеството, размера и обхвата на вредите, както и механизма на тяхното причиняване; фактът, че имуществените вреди са настъпили в резултат от неизпълнение на задължение на служителите на ответника по поддържане изправността на пътен участък, който е част от републиканската мрежа; плащане на застрахователното обезщетение на правоимащото лице.

Съдът намира за безспорно установено, че на 17.12.2021 г. е настъпило пътно транспортно произшествие на около 5км преди Д.Д., посока гр. Плевен, на републикански път, като управляваният от свид. В. л. а. „***“, модел „****“, рег. № ***, е преминал през необозначена пътна дупка на пътя с предно и задно дясно колело на автомобила последователно, в резултат от което десните гуми на автомобила попадат с удар в необозначена дупка, напречните ръбове на която осъществяват повредите по десните гуми на лекия автомобил. Настъпването на застрахователното събитие, механизма на ПТП-то се установяват от събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, и заключение на САТЕ. Въз основа на представената застрахователна полица се установява, че „Toyota“, модел „***“, с рама № *** и рег. № ***, има сключена застраховка "Каско" при ищеца за периода от 09.00ч на 10.05.2021 г. до 23.59ч на 09.06.2022 г. Следователно ПТП-то, настъпило на 17.12.2021 г., е в рамките на периода на застрахователно покритие.

По делото не е съставен протокол от контролните органи на МВР и това не е необходимо в разглеждания случай, тъй като се касае преминаване на МПС през необозначена и небезопасна дупка на пътното платно от което се твърди, че са настъпили вреди, и един участник. Съгласно чл. 123, ал. 1 ЗДвП и чл. 125 ЗДвП при случай на ПТП с имуществени вреди и един участник не е налице задължение за участвалото в ПТП лице да уведомява органите на КАТ. За органите на КАТ също не е нормативно установено задължението да посещават мястото на ПТП и да съставят протокол за пътното произшествие.

Ответникът не е въвел възражение за съпричиняване, а е оспорил твърдението на ищеца, тъй като по делото към момента на подаване на отговора на исковата молба, не са представени доказателства за причинно-следствена връзка и информация за скорост на преминаване на лекия автомобил през необозначената дупка.

Относно скоростта на движение на лекия автомобил, съдът е кредитирал напълно показанията на свид. В., че се е движил със скорост около 90км/ч. в очакване да изкочи нещо на пъти, тъй като заключението на вещото лице потвърждава, че механизмът е настъпил по описания начин. Причинно-следствената връзка между настъпилите повреди на двете десни гуми и попадането им с удар в необозначена дупка на пътя, е безспорно установена от заключението на допуснатата САТЕ и показанията на свид. В., от които се установява, че е преминал с двете десни гуми през необозначена дупка, а след това се е наложило да смени предната гума с резервната, и да продължи на собствен ход с издутина на задната дясна гума до гр. Плевен.

Съществуването на небезопасни дупки на пътното платно е проявление на противоправно бездействие от служители на държавата или общината. Ответникът не оспорва, че мястото на ПТП-то настъпило на около 5км преди Д.Д., посока град Плевен, представлява част от републиканската мрежа. Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, републиканските пътища се управляват от Агенция Пътна Инфраструктура, а съгласно чл. 30, ал. 1 от Закона за пътищата, Агенцията осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища. Следователно законодателят е възложил задължение на Агенция „Пътна Инфраструктура“ да осъществява дейностите по ремонта и поддържането на републиканските пътища. Неизпълнението на задължението за стопанисване на пътния участък от отговорните служители на ответника, представлява противоправно поведение при изпълнение на възложената им работа. Такова противоправно поведение безспорно се установява от събрания доказателствен материал в разглеждания случай, тъй като републиканският път в частта на настъпилото ПТП не е поддържан.

В допълнение съгласно чл. 13, ал. 1 от Закона за движение по пътищата, за

предупреждаване на участниците в движението за опасности по пътя, за указване на направления, посоки и обекти, както и за даване на допълнителна информация за улесняване на участниците в движението, на пътищата се поставят необходимите пътни знаци, допълнителни и други средства за сигнализиране, каквито в разглеждания случай не са поставени. Като не са обезопасили и не са поставили сигнализация за дупката на пътното платно в процесния участък служителите на ответника са осъществили противоправно поведение при изпълнение на възложената им работа, което поражда отговорността на ответника по чл. 49 от ЗЗД.

Разпоредбата на чл. 499 от КЗ определя като горна граница на дължимото застрахователно обезщетение-действителната стойност на увреденото имущество, която с оглед легалната дефиниция е тази стойност, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на увреденото имущество, която пък не може да бъде по-голяма от пазарната му стойност /пазарната цена/ към деня на настъпване на събитието. Тоест действителната стойност на щетата е стойността, която е определена по средни пазарни цени. От приетото и кредитирано заключение на допуснатата САТЕ, съдът приема за безспорно установено, че стойността на обезщетението по средни пазарни цени възлиза на сумата от 1117,88 лв.

Ищцовото дружество претендира сумата от 1009,88 лв., която безспорно се установява, че е заплатило на „****“ ООД, по щета № 47042121216528, за л. а. „****“, с рег. № ***. По делото не се установява и сумата да е заплатена на ищеца.

Предвид горното, съдът намира, че са осъществени всички положителни кумулативни предпоставки на предявения осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ вр. чл. 49 от ЗЗД, поради което същият следва да бъде уважен до пълно предявения размер.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да понесе отговорността за сторените от ищеца съдебни разноски, които са доказани по основание и размер. Поради това ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 50 лв. за държавна такса, сумата от 400 лв. за адвокатско възнаграждение, сумата от 400 лв. за депозит за САТЕ и сумата от 100 лв. депозит за призоваване на свидетел.

Ръководен от горното, Районен съд Плевен, II граждански състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Пътна Инфраструктура“ чрез областно управление – Плевен, с адрес на управление: гр. ***, да заплати на ЗЕАД "****" ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представлявано от изпълнителни директори Н.Д.Ч. и Т. И. И., със съдебен адрес: гр. ***, чрез адв. А. от АК Плевен, на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. чл. 49 от ЗЗД, сумата от 1009,88 лева / хиляда и девет лева и осемдесет и осем стотинки/, представляваща застрахователно обезщетение по застрахователна щета № 470421212165128 на основание застрахователна полица №4704210500001387/10.06.2021 г., заплатено за отстраняване на имуществени вреди по л. а. "****", модел „****“, с рама № *** и рег. № ***, настъпили вследствие на ПТП, реализирано на 17.12.2021 г. в несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно на републикански път от гр. И. преди гр. Д.Д., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 07.08.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

На основание чл. 236, ал. 1, т. 7 от ГПК сумата може да бъде платена по посочената в исковата молба банкова сметка: IBAN: ***.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна Инфраструктура“ чрез областно управление – Плевен, с адрес на управление: гр. ***, да заплати на ЗЕАД "****" ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представлявано от изпълнителни директори Н.Д.Ч. и Т. И. И., със съдебен адрес: гр. ***, чрез адв. А. от АК Плевен, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 950 лева, представляваща сторените от ищеца съдебни разноски за исковото производство.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му пред Окръжен съд Плевен с въззивна жалба.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____